

Η Αιώνια Ζωή και η Κόλαση στο Θεολογικό σύστημα των Μαρτύρων του Ιεχωβά (Γεωργία Μουλοπούλου, πτυχιούχος στον Ελληνικό Πολιτισμό - μάστερ Θεολογίας)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

ΙΓ. Η Αιώνια Ζωή και η Κόλαση. Η οριστική λύση, η οποία θα δοθεί από τον Θεό, στο ζήτημα της κυριαρχίας του Σατανά, θα αφορά από το ένα μέρος στον Διάβολο, στους δαίμονες και στους αμαρτωλούς και από το άλλο στους τέλειους ανθρώπους, όντες μέχρι τέλους πιστοί δούλοι του Θεού Ιεχωβά. Οι πρώτοι θα καταδικασθούν σε αιώνια Κόλαση [266], ενώ οι δεύτεροι θα κερδίσουν την Αιώνια Ζωή [267] στη Βασιλεία του Θεού. Ο «δεύτερος θάνατος» ισχύει μόνο για όσους άδικους θα πεθάνουν κατά τη διάρκεια της χιλιετίας [268]. Τονίζουν ότι δεν υπάρχει αιώνια Κόλαση [269] αλλά αιώνιος αφανισμός και παραπέμπουν στα εξής εδάφια της Βίβλου: 1) Μάρκ. 9, 47-48: «Και εάν ο οφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, έκβαλε αυτόν· καλόν σοι έστι μονόφθαλμον εισελθείν εις την βασιλείαν του Θεού,

ή τους δύο οφθαλμούς έχοντα απελθείν εις την γέενναν του πυρός όπου ο σκώληξ αυτών ου τελευτά και το πυρ ου σβέννυται». 2) Ματθ. 25, 46 «Και απελεύσονται ούτοι εις κόλασιν αιώνιον, οι δε δίκαιοι εις ζωήν αιώνιον» [270]. Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, όμως, στη «Μετάφραση Νέου Κόσμου» αποδίδουν το χωρίο ως εξής «Και θέλουσιν απέλθει ούτοι εις αποκοπήν αιώνιον, οι δε δίκαιοι εις ζωήν αιώνιον». Και σχολιάζουν ότι «η αιώνια, λοιπόν, τιμωρία των «εριφίων» συνίσταται στην αιώνια αποκοπή των από κάθε ζωή». Υποστηρίζουν ότι οι χριστιανοί, που πιστεύουν στην αιωνιότητα της Κόλασης, στηρίζουν την κακοδοξία τους αυτή στα προαναφερθέντα χωρία της Αγίας Γραφής, τα οποία όμως δεν αποδεικνύουν ό,τι αυτοί πιστεύουν. Με αυτόν τον τρόπο φανατίζουν τους οπαδούς τους και ξεγελούν τα υποψήφια θύματά τους [271] .

Εντούτοις, οι Μάρτυρες του Ιεχωβά επιμένουν ότι η χριστιανική πίστη προέρχεται από το Διάβολο και, επομένως, πρέπει να απορριφθεί η ιδέα της Κόλασης και μάλιστα «για τέσσερες αιτίες: 1) είναι αντιγραφική, 2) είναι παράλογη, 3) είναι αντίθετη με την αγάπη του Θεού και 4) προσκρούει στη δικαιοσύνη».

Εν κατακλείδι, ο Ιεχωβά διαφέρει από τον Χριστιανικό Θεό όχι μόνο ως προς το όνομα, αλλά και ως προς την ουσία, τις υποστάσεις, τις θείες ενέργειες, την προοπτική του ανθρώπου. Είναι σαφές ότι είναι ένας «θεός» τον οποίο επινόησαν και προσάρμοσαν στα σχέδιά τους οι μέτοχοι της Εταιρείας [272]. Η «Σκοπιά»

τελευταία ονόμασε τους οπαδούς της χριστιανούς, όχι όμως με την έννοια του μαθητού του Χριστού[273] , ούτε και με αυτήν του μέλους του λαού του Χριστού [274] . Η κύρια υπόστασή της, βέβαια, είναι πως αποτελεί μετοχική εταιρεία με οικονομικούς-πολιτικούς σκοπούς. Αυτό αποδεικνύεται από τα βιβλία που κυκλοφορούν με την ένδειξη INC [275] .

Το καθήκον των Μαρτύρων του Ιεχωβά είναι ο πόλεμος εναντίον του Χριστιανισμού. Αυτό παριστάνεται και στο περιοδικό τους «Σύναξη σε Παράταξη Μάχης», «Σκοπιά», 1.7.1983: «Σαλπίστε δυνατά την πολεμική πρόσκληση. Ο πόλεμος εναντίον του εχθρού φτάνει σε κρίσιμο στάδιο. Οι μέρες μας είναι επείγουσες. Δεν πρέπει να κοιτάζουμε την ευκολία μας ή να αποκοιμηθούμε νομίζοντας ότι η ένταση του πολέμου μειώθηκε. Αυτό είναι εκείνο που ο εχθρός θα ήθελε να κάνουμε. Αντίθετα, πρέπει να περιμένουμε ότι ο εχθρός θα εξαπολύσει μια αιφνιδιαστική επίθεση» [276] .

Ως επακόλουθο των προαναφερθέντων, η εταιρεία «Σκοπιά» προσπαθεί να στηρίξει τις κακοδοξίες της στην Αγία Γραφή. Παρουσιάζεται ως προφήτης αλλά, μετά τις αποτυχημένες προβλέψεις της, αποδείχθηκε ψευδοπροφήτης. Ισχυρίζεται ότι ο θεός της είναι αμετάβλητος. Αυτό δεν ισχύει καθώς οι δογματικές της θέσεις αλλάζουν συχνά. Διακρίνει τους οπαδούς της σε κατηγορίες παραπέμποντας σε ρατσιστική συμπεριφορά. Η βασιλεία του Θεού έχει συμπληρωθεί με τους 144.000. Η διάκριση αυτή στερεί την ελπίδα και διαστρέφει το νόημα της εν Χριστώ σωτηρίας, η οποία είναι για όλους. Ασκεί ψυχολογική βία και καλλιεργεί τον φόβο με τη διδαχή ότι όποιος δεν αποδίδει τιμή και δεν επικαλείται το όνομα του Ιεχωβά θα πεθαίνει. Μόνο η διάθεση των προϊόντων της οδηγεί στον δρόμο της σωτηρίας. Αποδεικνύεται πως η «λατρεία» της στερείται θρησκευτικής αξίας, γιατί ταυτίζεται με την προώθηση των προϊόντων της. Προτρέπει τα μέλη της να κηρύττουν από σπίτι σε σπίτι, αναζητώντας χειραγωγήσιμα άτομα, τα οποία θα αποτελέσουν τους μελλοντικούς οπαδούς της. Επομένως, ψεύδεται όταν ισχυρίζεται πως δεν ασκεί προσηλυτισμό.

Η μόνη επιλογή των οπαδών της είναι η συνεχής εργασία. Όποιος αδρανεί στις εντολές ή αντιδρά και αμφισβητεί την αυθεντία των μετόχων αποβάλλεται από την «εκκλησία» και αποκόβεται από το φιλικό και οικογενειακό του περιβάλλον. Με αυτόν τον τρόπο φωλιάζουν το μίσος και η αδιαφορία μεταξύ της οικογένειας και του αποβληθέντος. Όποιος δηλώνει προσωπική βούληση και κρίση και ανακαλύπτει την πλάνη θεωρείται επικίνδυνος.

Εν κατακλείδι, για τη μέλλουσα κρίση οι Μάρτυρες του Ιεχωβά διδάσκουν δυο αναστάσεις: μία για τους εκλεκτούς και μία για τον όχλο. Αρνούνται το δόγμα της

Αγίας Τριάδος, τη θεότητα του Χριστού, την υπόσταση του Αγίου Πνεύματος ως Πρόσωπο, την Ανάσταση, την αθανασία της ψυχής. Στηρίζουν την διδασκαλία τους στα χωρία της Αγίας Γραφής στα οποία δίνουν μια αντιβιβλική ερμηνεία. Κατηγορούν την Εκκλησία για αποστασία. Τάσσονται εναντίον του Κλήρου, των κυβερνήσεων και των διεθνών οργανισμών.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

Παραπομπές:

266. Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά απορρίπτουν την ιδέα της αιώνιας Κόλασης-τιμωρίας, των αμαρτωλών ανθρώπων, του Σατανά και των δαιμόνων, επειδή αυτό δεν συνάδει με την αγάπη του Θεού. Προς την ίδια κατεύθυνση κινείται και ο Ωριγένης, ο οποίος πίστευε ότι ύστερα από μία περίοδο αυτοτιμωρίας και παιδαγωγικών ποινών από τον Θεό, με την μετάνοια, θα επιστρέψουν σε Αυτόν. Η ιδέα της «Αποκαταστάσεως των Πάντων», την οποία πρώτος διατύπωσε ο Ωριγένης, είχε και άλλους υποστηρικτές, όπως τον Γρηγόριο Νύσσης, και συζητείται και στην εποχή μας και από Ορθοδόξους. Η τύχη της ιδέας αυτής συνδέεται συνήθως με την καταδίκη ή μη του προσώπου του Ωριγένη από την Ε' Οικουμενική Σύνοδο. Βλ. Γιαννόπουλος, *Όπ.π.*, σ. 319.

267. Για τους πιστούς, αυτή η Γη δεν είναι η μόνιμη κατοικία. Πρόκειται για πνευματική βασιλεία. Αυτό το μήνυμα είναι αντίθετο με τη διδαχή της εταιρείας για τις δυο ελπίδες, κατά την οποία ο πολύς όχλος θα ζήσει στη Γη σε παραδεισιακή κατάσταση με υλικά αγαθά, και οι 144.000 θα κληρονομήσουν την ουράνια βασιλεία. Βλ. Αλεβιζόπουλος, *Μάρτυρες του Ιεχωβά...*, τ. Γ', *Όπ.π.*, σ. 201. Του ιδίου, *Οι χιλιαστές...*, *Όπ.π.*, σ. 348-349. Κόκορης, *Ορθοδοξία...*, τ. Γ', *Όπ.π.*, σ. 194, 236-238.

268. Γιαννόπουλος, *Όπ.π.*, σ. 319-321. Στην Αγία Γραφή «δεύτερος θάνατος» είναι ο πνευματικός θάνατος (Αποκ. κ' 6,14). Βλ. Αλεβιζόπουλος, *Διάλογος με την Εταιρεία...*, *Όπ.π.*, σ. 69.

269. Η Αγία Γραφή ονομάζει κόλαση την κατάσταση του πνευματικού θανάτου (Ματθ. 10,28). Η αιώνια Κόλαση αποτελεί επιλογή του ανθρώπου. Βλ. Αλεβιζόπουλος, *Η Λατρεία...*, τ. Γ', *Όπ.π.*, σ. 206-207. Η Κόλαση έχει διάφορες ονομασίες: Γέενα (Ματθ. 10, 28), Πυρ άσβεστο (Ματθ. 3, 12), Σκότος εξώτερον (Ματθ. 8, 12). Βλ. Κόκορης, *Ορθόδοξος Αντιαιρετική...*, *Όπ.π.*, σ. 26. Του ιδίου, *Ορθοδοξία...*, τ. Β', *Όπ.π.*, σ. 68-69. Πρβλ. Αλεβιζόπουλος, *Διάλογος με την Εταιρεία...*, *Όπ.π.*, σ. 77-79.

270. Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά απόδωσαν ψευδή ερμηνεία σε αυτό το

χωρίο, ότι με τη λέξη «αιώνιος» νοείται η χρονική διάρκεια των εκατό ετών. Βλ. Πιερίου, *Όπ.π.*, σ. 258.

271. Γιαννόπουλος, *Όπ.π.*, σ. 324-325.

272. *Όπ.π.*, σ. 327-328.

273. Πράξ. 11, 26.

274. Πράξ.15, 14.

275. Παπαδόπουλος, *Όπ.π.*, σ. 233-234. Πρβλ. Αλεβιζόπουλος, *Η Λατρεία...*, τ. Α', *Όπ.π.*, σ. 29.

26. Παπαδόπουλος, *Όπ.π.*, σ. 229-230.